

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ sveder vsak prvi in tretji četrtak meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan pozrej. Cena mu je 80 kr. za celo leto. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. Naročnina in inserati pa opravištvu „DOMOLJUBA“ Vodniškove ulice št. 2. — Namanila se vsprejemajo in plačujejo po dogovoru.

Štev. 11.

V Ljubljani, 6. junija 1895.

Letnik VIII.

Kaj je novega po svetu?

Državni zbor. Olajšanje davkov za poslopja v Ljubljani. Finančni minister predložil je državnemu zboru načrt zakona glede olajšanja davkov od poslopij v Ljubljani in okolici, kateri dovoljuje velike olajšave ponesrečencem. Ne samo poškodovana in pa podrta poslopja, ki se zopet pozidajo na istem mestu so prosta za 25 let hišno-najemniškega davka, ampak tudi ona, ki so podrta in se iz raznih ozirov ne morejo več na onem mestu sezidati. Tudi še druge polajšave se bodo dovolile, katere bomo o priliki, ko bo zakon vsprejet in potrjen, objavili. — Hudi viharji se bližajo v zbornici poslancev. Ze večkrat hotela se je koalicija med liberalci, Poljaki in konservativci razbiti, zdaj pa ji prete zopet nevarnosti. Pridejo namreč stvari v razgovor, o katerih se bodo težko zjedini. To je najprvo slovenska gimnazija v Celju, proti kateri hočejo liberalci glasovati, med tem ko so konservativci in pa Poljaki zanje. Če se pa nad tem koalicija ne razbije, se pa utegne nad predlogom barona Di Paulija zaradi volivne pravice »petakarjev«. Katoliški poslanci ne morejo in ne smejo dopustiti, da pi ti prišli ob svojo pravico, kakor liberalci hočejo. Tudi o volilni prenosni se ni nič gotovega, pa to je skoraj gotovo, da je nobena stranka ne boče vsprejela.

Veliko skrbij in preglavic dela dunajskim liberalcem volitev mestnega župana. Prejšnji župan dr. Rihter in podžupan v mestnem svetu nista hotela sedeti poleg dr. Luegerja, ki je hud nasprotnik liberalcev in zato sta se odpovedala svoji časti. Zvoljen bil je na to podžupanom dr. Lueger, ki je potem že večkrat predsedoval občinskemu svetu in se vedel jako modro, ob enem pa tudi liberalcem nasproti postopal premisljeno. Dne 29. maja pa so volili župana. Izvoljen je bil dr. Lueger s 70 glasovi za župana, a ker nima močne večine je odstopil. Ministerstvo pa je potem občinski svet razpustilo in nove volitve so pred vratmi. Zidje in liberalci

boje se stvari, ki imajo priti, mi pa se veselimo, da bo kakor upamo in kar Bog daj, prodri krščanski zivelj!

Novi minister. Pomladi se vse prenavlja in tako ni nič čudnega, če dobimo tudi novega ministra. Grof Kalnoky, minister zunanjih zadev, je dne 16. maja drugič podal cesarju svojo ostavko, kateri jo je tudi sprejel. Vzrok temu so zmede med Kalnokijem in Banfijem.

Kakor smo namreč predzadnjič poročali, potoval je papežev nuncij Agliardi po Ogerskem, spodbujat katoličane k vstrajnemu delovanju. Zato je mislil prostozidar Banfi, da mora stopiti po koncu, ker je dobro vedel, da utegnejo v veri potrjeni poslanci njegove cerkveno politične predloge zopet pod klop vreči. Spustil je svoj žolč nad njim, a pri tem se je vmešaval v posle ministra vnanjih zadev, grofa Kalnokyja in je s tem pokazal ne samo svojo nezmožnost v državnih opravilih ampak tudi svojo neznačajnost. Kajti, ko ga je potem Kalnoky ostro in odločno zavrnil, bil bi imel vsak drugi toliko poštenja, da bi bil odstopil. A Banfi, ljubljene zidov, prostozidarjev in liberalcev, ni šel, ampak šel je Kalnoky, ki je 14 let previdno vodil svoje posle na korist Avstriji. Ta ni hotel več biti v ministerskem svetu poleg nevednega Banfija, ampak prosil je cesarja, naj ga odpusti iz službe in šele v drugo mu je cesar vstregel.

Pa ne samo osebne nasprotnosti so bile vzrok temu odstopu, ampak tudi nasprotstvo med Kalnokijem in pa liberalno stranko na Ogerskem. Liberalci postali so že tako predrzni, da so zahtevali, da imajo oni tudi pri vnanji politiki odločilno besedo. Tega pa grof Kalnoky ni mogel dopustiti. Tudi so ga imeli že dolgo na sumu da je nasprotnik cerkveno-političnih predlog.

Ogrom je bilo torej po volji, da je Kalnoky odšel a njegov naslednik grof Agenor Goluhovski, je mož Kalnokyjevega duha, in bo hodil po njegovih stopinjah. Zato Mažari za zdaj niso prav nič na boljšem, mi pa tudi ne, kajti menjale so se le osebe, vse drugo ostalo bo pri starem. Vrh tega pa Goluhovski ni Mažar ampak

Poljak. Še m'ad je in imenitne rodbine. Da bi le ne zatajil svojega poljskega domorodstva!

Skrbni čuvaj sijonski **Leon XIII.**, luč našega stoletja, povzdignil je zopet svoj glas v prelepi okrožnici. Sv. Oče izdal je pismo, s katerim se priporočajo posebne molitve za binkošne praznike. Namen je, združenje vzhodne cerkve z zahodno, kar je svetemu Očetu tako zelo pri srcu. Zato pa tudi dodele vsem vernim ki opravljajo devetdnevnicu k sv. Duhu pred ali pa osem dni po binkošnih, popolne odpustke, ako opravijo vse, kar je potrebno za dobitvev odpustkov. Le molimo pridno za namen sv. Očeta, da bo en hlev in en pastir.

Vogerski zbornici velikašev zavrgli so magnatje v tretjič predložene jim postavbe glede brezverstva in enakopravnosti judov. Le nekaj se je sprejelo na veliko veselje judov, da jim namreč svojih bogoslužnih knjig ni treba dajati pregledati. To velja posebno o knjigi »Talmud«, kjer se nahaja mnogo takega, kar ni samo krščanski veri, ampak tudi državi in nje glavi nasprotno in nevarno. Judje imajo zdaj že mnogo večje pravice v marsičem kakor kristjani. To je svoboda! Liberalni možari sami sebi spodkopujejo tla in morebiti ni več daleč tisti čas, ko bode moral iti Banfi in z njim vse liberalno gospodstvo. A to se ne zgodi, predno se tudi katoliški magnatje ne potegnejo za pravice sv. cerkve; je pač med njimi mnogo gnjilega.

Na **Nemškem** vlada še vedno cerkvi sovražni duh, ki se je tudi ob zadnjem zasedanju državnega zbora prav jasno pokazal. Centrum namreč ni se ogreval mnogo za anarhistično postavbo, po kateri skušajo anarhizem in socializem na Nemškem z mečem uničiti. Pa to ne gre brez vere in Boga. O tem pa ravno nemška zbornica noče nič slišati. Ta katoliški centrum je dalje tudi predlagal, da se neke postavbe, ki pripoznavaajo svobodo in samostojnost katoliške cerkve, zopet ožive, katere so v kulturnem boju potlačili. Le Poljaki in centrum glasovali so za to predlogo, vsi drugi proti in tako je za zdaj vse pri starem, posebno pa cerkev v okovih državinih.

V **francoski zbornici** vprašal je radikalec Rabje zakaj da država pripušča katoliško organizacijo. Posebno se je zaletaval v generala Busenara, ki ni bil le hraber vojak v mnogih bitkah, ampak tudi dober in vnet katoličan. Ta čudni mož kliče vlado na pomoč zoper verne generale in glej, burna pohvala mu je donela od vseh strani! Vojni minister zagovarjal je v soglasju s predsednikom zbornice versko svobodo v armadi, a brez uspeha. Zbornica se je izrazila z večino, da je zadovoljna s sedanjo vlado. Zalostno je, če vojak ne sme v svobodni državi kazati svobodno svoje vere. Sveti oče so se nedavno solznih oči pritožili proti francoski vladi. Umevamo jih!

V **Italiji** imeli so sedaj volitve in Krispi je zmagal. Pred volitvami je v svoji drzni nesramnosti povdarjal, da se gre pri njih za kraljestvo proti anarhistom. Ni se mu pa posrečilo dobiti katoličanov niti z lepa niti z grda za volitve, ker ti so dobro vedeli, da bodo le rep Krispijeve vlade in v tem oziru so poslušali klic modrega

Leona, ki jim brani vdeležiti se volitev. Pri volitvah pa se je slo v resnici le zato, da se skriva umazano perilo ponesrečenih spekulacij in da morebiti zopet prigoljufa par milijonov za svoje prijatelje. Lasko gre vedno bolj k koncu in le katoliška cerkev bo zamogla to zmedo uravnati. — Le socialisti so pri tem mnogo pridobili.

Cesar kitajski naznanil je svojim podanikom, da je moral skleniti mir. Razglas omenja, da je bil prisiljen skleniti mir z Japonci, on pripoznava, da so bili vojskovodje slabi in vojaki večinoma le potepuhi. Sklepa s pozivom na ljudstvo, naj Kitajci odpravijo nedostatke, vojaki naj se dobro izvezbajo, dohodki uravnajo itd. Pa skoro gotovo ostane pri starem, kakor dosedaj, ker Kitajec je starokopitnež, da malo takih.

Po potresu.

Kakor blagodejen dež poživilja suho zemljo, tako, smemo reči, so milostne besede našega vladarja **Franciška Jožefa I.** poživile zbegane, zburjene, prestrašene Ljubljance. Zivahna delavnost razvila se je na vseh koncih in krajih mesta, povsodi se hiše podirajo, podzidavajo, prezidavajo, vežejo. Neznosni so sicer oblaki prahu, kajti podreti se mora vsega vkup 145 hiš, to ni mala reč. Vendar pa se nam v zaupanje na Božjo milosrčnost, da nas bode Bog varoval pred hudim potresom v prihodnje, vrača vedno bolj pogum in tako bode v par letih zopet vstala bela Ljubljana iz razvalin, lepša nego preje, vredna stolica trpina slovenskega naroda.

Vendar posledice potresa nas tlačijo in nas bodo še tlačile, revščina je velika, in kaj bo na zimo, tega tudi sami ne vemo. Pridno, res prav pridno se sicer delajo poprave, a vse do zime ne bo gotovo. Ali bodo potem ljudje prebivali v barakah? V hiše ne bodo mogli, ker mnogo jih ne bo zgotovljenih, v barakah bo pa premraz. Tako nekako je v Ljubljani. Nič boljše pa ni v prizadetih krajih po okolici. V mestu se dobe nekateri taki gospodarji, kateri so v tej stiski povisali svojim najemnikom stanarino, dasi niso njih hiše podrte. To je grdo, brezsrčno, tako ne ravna domačin z domačinom, le zid zamore kaj takega storiti. Ti ljudje so domačini, a za trpečega brata nimajo srca. Sram jih bodi! To nas še toliko bolj boli, ker vidimo pri tujcih tako velikansko požrtvovalnost do ponesrečencev, pri domačinih pa trdosrčnost. Opisali smo dragim bralcem »Domoljubovim« razmere v Ljubljani, zdaj jim pa tudi hočemo povedati, kako je kaj unanje lice.

Pri stolni cerkvi treba je nad velikimi vrati nekaj malih poprav. Toliko hujše je pri St. Jakobski cerkvi, pri kateri so jeden zvonik že do strehe podrli, drugega pa zdaj obdajajo odri, da ga tudi podero. Zvonove obesili so v zato pripravljeni kolibi na sv. Jakoba trgu. Podrli bodo tudi vhod na stranski kor kmafu; kakor hitro bode jeden zvonik popolnoma podrta, obhajali bodo božjo službo v cerkvi, katero bodo pred prezbiterijem pregradili. **Franciškanske cerkve** prezbiterij bodo tudi po-

polnoma podrli. Podrli bodo tudi kapelico lavretanske Matere Božje za velikim oltarjem in veliki oltar prav v konec cerkve prestavili! Pri trnovski cerkvi podirajo že zvonika. Podrli bodo tudi brzkone deželni dvorec in mnogo drugih hiš, kar je bilo o svojem času že vse povedano.

Poglejmo tudi poročila o potresu iz krajev izvan Ljubljane.

Iz Budanj. Hud je bil pri nas udarec potresa, znatno hujši, kot kje drugod po Vipavskem. Dokaz temu je, da je treba nekaj poslopij podreti in med temi je tudi sola. Vzrok temu porušenju pa je ta, ker nimamo trdnih tal pod seboj, ker bivamo na sipnem stožcu, sestavljenem iz gramoza, ki se je naletel iz gorovja Kovka.

Iz Smlednika. Ocenjena škoda na poslopih smledniške župnije brez cerkva, šol in župnišč znaša 40.323 gld. Mnogi bi radi začeli s popravili, ali nimajo tvarine niti delavcev, ki hité vsi le v Ljubljano.

Iz Kamnika: Dne 18. maja bil je tu ob 8. uri 10 m. zjutraj kratek a močan sunek, tako da so se poslopja precej zamajala.

Iz Črnega Vrha nad Polhovim Gradcem, Cerkev in zvonik sta tako prerahljana, da bo treba 20.000. da ju zopet pozidamo.

V Medvodah cenjena je škoda na 43.000 gld. Ta ogromna sveta je za eno občino velik udarec. Pričakujemo pomoči.

Z Radovice 25. maja. Sinoči par minut po 6. uri sem šel v bližnjo vas Radoše. Dobrih sto korakov oddaljen čutim, da se je zemlja pod mano zazibala. Iz daljine mej severom in vzhodom v črti proti Zagrebu se je čul potres kakor močan grom. Pogledam proti vasi, da li je zvonik še na svojem mestu. In kako močan da je bil sunek, spozna se najbolj iz tega, ker se je veliki zvon zazibal in se nekoliko oglasil, obdrsnivši se ob urino kladivo. —

Toda na samo naša domovina se je tresla v tem času, ampak tudi lepa Italija in pa Turško.

Iz Florence, 19. maja. Iz pisma ljubljanskega P. provincijala Placida Fabijana, ki biva sedaj v Florenci, so nam o nedeljskem potresu na razpolago sledeče vrstice: ko sedimo včeraj pri večerji — bilo je krog 9. ure — začne se v obednici tako silno majati, da vsi preplašeni vun zbežimo. Bil je potres tako močan, kakor oni v Ljubljani Veliko nedeljo, samo trajal ni dolgo, ko se strah nekoliko poleže, gremo ogledovat samostan, ki nima sicer nevarnih razpok, a ometa je precej odletelo in ga bo treba tu in tam popraviti, dasi je nov. Tudi moja soba kaže sem ter tja kako razpoko. Bila sta potem še dva sunka okoli 11. ure. Lahko si mislite, kako je bilo moje spanje to noč v taki sobi. Legel sem oblečen na postelj ter zdaj pa zdaj malo zadremal.

Skoraj vedno mi je bil v mislih naš ljubljanski samostan. Ako je bil sunek v Ljubljani tako močan, kaj se je zgodilo z njim in z Ljubljano. Danes zjutraj sem ogledoval cerkve. V vsaki se vidijo kake razpoke in ometa obilo na tleh. V stolnici pretrgala se je celo železna vez pod obokom med dvema stebroma. Srečal sem mnogo duhovnov in klerikov, ki so si ogledovali cerkve. Pri hišah ni videti nobene škode. Kako je

znotraj po hišah, zdaj se ne vemo. Tukajšnji patri pravijo, da ne pomnijo da bi bil katerikrat v tem mestu potres, kar nas navdaja z upanjem, da si je potres izbral drugo pot. In res, kmalu se je umirilo. —

Kakor poročajo turški listi, je bil v Epiru minoli teden tako močen potres, da je popolnoma razrušeno mesto Remedi ob reki Visota. V enem dnevu so čutili okoli 20 sunkov. Mrtvih je bilo 50 in 140 oseb težko ranjenih. Nad tristo let staro cerkev je premaknil potres nekaj korakov naprej. —

Šibe potresa, reši nas, o Gospod!

Kaj je novega po Slovenskem?

Kranjsko. Dohovniške izpremembe v ljubljanski škofiji. Za župnijo Banjloko je prezentovan gosp. Ivan Zupančič, župnik na Topli Rebi, za župnijo Studenec pa ondotni kapelan g. Ferdinand Čekal. — Župnija Dobrnič se je izločila iz trebanjske dekanije in priklopila zužemski. — V nedeljo 12. maja obesil se je v Kočevju grobokop Alojzij Premer, pod streho svojega stanovišča. Vzrok neredne družinske razmere. — Treščilo je v torek 14. maja trikrat v kočevsko podružnico Lienfeld. Ravno isti dan ubila je strela vola posestnika Epiha iz Lienfelda na paši. — Prve črčanje so bile v Ljubljani 17. maja. — Presvetli cesar podelil je deželnemu predsedniku baronu Heinu red železne krone druge vrste. — Presvetli cesar podelil je gospej baronici Heinovi v priznanje njenega nesebičnega in požrtvovalnega delovanja ob potresu zlati zaslužni križ s krono. V imenu križanega je blagorodna gospa baronica skazovala dela krščanske ljubezni in zato primerno diči njene prsi križ podeljen ji po milosti krščanskega vladarja; čast zasluženemu odlikovanju! — Dne 16. maja začelo je v Budanjah na Vipavskem deževati in oster sever je bril ki je pomešan z drugimi vetrovi z nenavado besnostjo drvil gosto sodro na nežne trte gotovo celo uro tako, da je vse polomil in naklestil ter letošnji vinski in sadni pridelek popolnoma uničil. — Tudi v Rovtjah je 16. maja snežilo in je precej škode, Ravno tako je v Dobropoljah. — Posojilnica v Dobropoljah, ki obstoji šele tri mesece, ima denarnega prometa že čez 25.000, kar je za naše razmere gotovo veliko. In vse to je domač denar. Nismo pričakovali, da se bo posojilnica tako naglo razvila. — V Srednji Vasi ustanovila se je Raiffeisnova posojilnica in hranilnica za občini Srednja vas in Bohinjsko Bistrico že posluje. — V Adlešičih zapadel je v četrtek 16. maja črvel debel sneg, ki je polomil skoraj vse sadno drevje. Pogled nanj je strašen. Vse je polomljeno v vrtovih in v gozdu. Potem se je zjasnilo in imamo hud mrz. Celo led je bil na vodi. Trtje je uničeno. Vse je poškodovano. — V Radečah pogorela je neka kajza, žena je preveč zakurila za kruh, pa se je vnelo. Tudi tu je precejšen sneg pal, pa ni naredil posebne škode. V Loki pri zidanem mostu imajo misijon in vodijo ga oo. lazaristi iz Celja. — Dne 18. in 19. maja ubegla sta od oddelka, ki gradi

okrajno cesto Rovte-Ziri, dva kaznjence, o katerih se še ne ve, na katero stran sta jo popihala; iz Ljubljane pa jo je v soboto od svojega oddelka popihal tudi jeden, katerega pa je jeden paznik na potu v Dolenji Logatec slučajno srečal, s pomočjo voznika vjel, zvezal, ter spremil s poštanim vlakom naravnost v Ljubljano v zapor. — Dne 20. maja ustrelil se je paznik na ljubljanskem gradu Valentin Jankovič. Krogla iz puške prodrla mu je glavo od vratu do čela ter obtičala v stropu. — V Idriji se je vršila veselica vseh slovenskih društev natanko po vzporedju. Vse točke proizvajale so se izbornost in na občno zadovoljnost. Nabralo se je oba večera nekaj čez 180 gld. Čisti dobiček je v korist Ljubljani. — Odbor katoliško političnega društva v Ljubljani odposlal je papeževemu nunciju na Dunaju brzojavko, v kateri izraža svoje sožalje nad neosnovanimi napadi na njegovo osebo in na njegovo poslovanje. Tudi od drugodi prihajajo nunciju sožalja, na katera se je že javno zahvalil. — Konjska premovanja se bodo letos vršila na Kranjskem dne 3. septembra v Lescah, 4. sept. v Kranju, 5. sept. v Kamniku, 6. sept. na Vrhniki, 7. sept. v Ribnici, 9. sept. v St. Jerneju in 10. sept. v Trebnjem. — V vasi Bratjeveca, ki je četrto ure od Radovice oddaljena, je v torek jutraj pogorel hlev. Zažgal je otrok, kateremu so nespametni stariši sami dajali žveplenke v roke. — Č. g. Janez Novak, mestni župnik v Radovljici, je imenovan duhovnim svetnikom. Č. g. Fr. Vrhovšek, kapelan v Komendi je dobil župnijo Svibno. — Č. g. Ant. Berce župnik v St. Lambertu je imenovan za župnika v Bostajnu. — Povožen je bil dne 23. majnika 8 letni Ivan iglič iz Prevoj. Vzrok tega je posestnik Fran Osolin iz Vrbe v kamniškem okraju, ki je tako naglo in neprevidno vozil, da je voz podri omenjenega dečka in mu je kolo zgornjo čeljust popolnoma zdrobilo. Dečka so prepeljali v deželno bolnico. — Jednaka nesreča se je pripetila 22. t. m. na trojanski pošti službujočemu hlapcu Antonu Potočniku, kateremu je kolo zlomilo desno nogo. Tudi tega so prepeljali v deželno bolnico. — 26. maja gorelo je v Saeberjih pri Tonetu Presetniku vse gospodarsko poslopje, šupa, hlev in svišli. Škode je čez 1000 gld.; zavarovan je bil na 500 gld. in ker nihče ni gasil, je pogorelo vse do tal. Zažgal mu je lastni brat iz sovraštva, pa je že pod ključem. — Z nožem napadel je na Viču pri Ljubljani opekarški delavec David Colombo svojega sodelavca Simonettija. Tudi zendarmeriji se je ustavljal. Ze sedi. — Dne 27. maja zastrupila se je na Rakeku Leopoldina Schittnig. Vzrok samomora je neznan. — C. kr. ministerstvo za uk in bogočastje je potrdilo predloge c. kr. deželnega šolskega sveta glede pouka v Ljubljani. Maturantje višje gimnazije realke in obeh pripravnice sklicali se bodo k izpitom. Drugi srednješolci se bodo klasifikovali na podlagi sedanjih vspehov; učenci z ugodnim vspehom dobe spričevala, oni s slabim vspehom bodo delali skušnjo od 15—30 julija. Na ljudskih solah se pouk prične. — Dne 28. maja se je slovesno sklenil sv. misijon, katerega sta skoz devet dni vodila v Radovljici očeta jezuita gg. Doljak in Vrhovec, k sklepu prihitel je mil. gospod

stolni prost dr. L. Klofutar. Vdeležba je bila sploh veličanska. — Sneg je v Črnomlju tudi nekaj škode napravil, a potresa ne čutimo nič. Hvala Bogu! — Tudi v Leskovcu je škoda na vrtovih in vinogradih precej občutna. — V Metliki se je osnovala Raiffeisnova posojilnica, posluje že mesec dni. Prometa je 1500 gld. — Pomoči treba je nesrečnim prebivalcem šentvitske župnije na Dolenjskem. Ze pred veliko nočjo nastalo je na prostrani medgoraki ravnini nad St. Vidom in Radobovasjo pravečato jezero, ki je poplavlilo polja in travnike vasi: Pece, Dob, Podboršt, B.č, Zagorica. V Dobravici pa stoji voda skoro do okenj. Nekatere hiše so valed potresa razpokane in zdaj jih voda podjeda in razjeda. Voda se ne more odtekat, ker so skoraj gotovo valed potresa požiralniki zamašeni. Deželna poslanca dr. Papež in dr. Žitnik sta si nesrečne kraje ogledala. Podpore!

Koroške. Za okr. glavarja v Šmohoru je imenovan ministerjalni tajnik Ivan Göthen na Dunaju. — Društvo koroških vojaških veteranov obhajalo bo dne 28. in 29. junija slovesno petindvajsetletnico svojega obstanka. — Č. g. Ivan Držanič, župnik v Etendorfu, je dobil župnijo Libeliče. — Župnijo Lipa nad Scheuburgom bode oskrboval tamošnji kapelan č. g. Ivan Černic. — Mil. gospod knezoškof je od 12. do 16. maja obiskal župnije: Spodnji Dravograd, Suha, Pliberk, Šteben pod Juno, Dobrlaxen. Povsod se je delil zakrament sv. birme. — Razstava kurtine in ptic bode letos septembra meseca v Celovcu. — Strela je ubila na polju pri Preblju stiri vole. — V Mičicah je 11. maja kmetu Temeselu pogorelo vse posestvo. — Izginil je pred tednom fužinski vodja Janez Kusej v Vetrinji, zapustivši precej dolgog. Pobegli bil je bud nemskutar. — V Celovcu se je 19. maja ustrelil s puško Ilic Stefanovič. Se mu je zmešalo. — Med Vrbo Podravljeni je 15. maja vlak povozil dimnikarja J. Molin ki se je bil vrgel na progo in obležal mrtev. — Na sv. Višarje pričelo se je letošnje romanje na praznik Vnebohoda Gospodovega. Prvi dan zbralo se je kakih 200 romarjev, ki so našli še sneg. —

Goriško. Odbor »Sloge« v Gorici je dne 20. t. m. vsprejel resolucijo, v kateri izreka v imenu goriških Slovencev užaljenost in ogorečenost radi znanega razžaljenja apost. nunciju monsign. Agliardi. Ob enem izreka odbor svoje česčenje nunciju, ter zvestobo in udanost sv. apostolskemu sedežu. Posebno resolucijo je odposlala tudi župnija Šempas. Slišimo pa, da še mnogo enakih resolucij pride iz Goriškega na Dunaj. — Vodstvo večnega česčenja v Gorici vabi velečastito duhovščino in slavno občinstvo k razstavi cerkvene oprave v Gabatšiči, v hiši grčfinje Matilol Coronini. Odprta je od binkoštnega praznika do 6. junija.

Istra. V vološkem okraju zmagala sta pri volitvah za deželni zbor Slavoj Jenko in M. Mandić; v koperskem okraju dekan Kompare in dr. M. Trinajstić; v pazinskem okraju dr. Laginja in dr. Vinko Trinajstić. — Iz Trsta: Dne 28. maja je dovršil državni poslanec g. Ivan Nabergoj svojih 60 let, od katerih jih je preživel blizu polovico v napornem javnem življenju. Tržaški Slovenci so mu ob

tej priliki čestitali in njim se pridruži vsakdo, ki pozna Nabergojeve zasluge za tržaške Slovence. —

Listek.

Sultanovi sužnji.

Carigradska slika iz 17. stol.

10. Krščanska ljubezen.

Z dobrim bakšišem (darilom), posebno z nekaj zlati v Carigradu nisi nikdar zgrešil svojega namena. Zametaval ni takega darilca celó višji nadzornik sultanovih sužnjev, Abdulah, najsi mu je ponujala denar tudi roka kakega nevernika. Ta zlati ključ je odprl vrata serajilska redovnikoma tudi v ramazanu, odprl tudi vrata do Abdulahovega srca. Pogajanje, da bi odkupila meniha sužnjev, ni se namreč pretrgalo. Vsak večer jedno uro pred solničnim zahodom je sprejel Abdulah redovnika in tolmača, in po dolgem razpravljanju so se zmenili, da plačata redovnika 10.000 zlatov za vse nemške, laske in španske sužnje. Abdulah je bil prav zadovoljen, saj je vedel, da bo večji del te svote zdrknil njemu v žep, ne v blagajne sultanove. O. Martinu pa je pokalo srce žalosti; zakaj bil je ob vse, kar mu je podarila krščanska ljubezen, do poslednjega vinarja je moral izprazniti svojo blagajno. In vendar ni bil ne Valter ne njegova sestra, ne ubogi Konrad vstet med odkupljence.

Bilo je na praznik hirkai-šerif zvečer, ko so se toliko domenili; pet tisoč zlatov je dal o. Martin Abdulahu takoj, ostali dolg je poravnati prvi dan po ramazanu, in tedaj prejmeta redovnika tudi sužnje. »Vse to se bo zgodilo pošteno in natanko, kakor resnično upam, da me vzame Alah v nebesa«, govoril je Abdulah pogodbo podpisovaje, katero mu je predložil Ahmet-efendi.

»In kako je z ubogim dečkom v blevu janičarskem?« vpraša o. Martin.

»Hm«, odvrne Turčin. »Sultan je danes vprašal zanj ter mu hotel poslati celó svojega osebnega zdravnika. Namignil pa sem že Leviju Osmanu, da bo dečkov služnejše delo, ako deček umre. Tak migljaj je pa treba seveda tudi plačati. In tako spoznavš pač v svoji modrosti, da je deček zelo po ceni, ako zahtevam zanj tisoč zlatov.«

»Tisoč zlatov!« vsklikne o. Martin. »In jaz nimam ni vinarja več na razpolago. Kar zahtevaš ni mogoče!«

»Obžalujem, odjenjam pa tudi ni za vinar ne. Žid Efrajim ti posodi še dvakrat toliko.«

»Efrajim pravi, da mora izročiti ves svoj denar sultanu za vojskine priprave, in sploh ni bil še nikdar tako trd.«

»Efrajim pri vsem tem še tišči kak tisočak. — In če ne vidim kmalu cele svotice pred seboj, ne lotim se te težke kupčije, kjer mi gre lahko še za glavo, jutri pa naznani Levi sultanu, da deček ni več v nevarnosti. Nato pa postane suženj še pred bajramom Turčin, ali

mu jih pa naložimo na sultanovo povelje sedaj še dvakrat toliko, ako ga morda sultan kar obesiti ne dá.«

»In da bi odkupil njegovo sestro in ubogega pri-likavca, ali res ni niti misliti na to?«

»Nikakor ne, modri menih. — Sporoči mi torej jutri o pravem času, ali dobim onih tisoč zlatov ali ne. Sedaj pa se morava ločiti; zakaj predno naznani strel iz topa, da je dan pri koncu, biti morata že v svoji hiši v Galati.«

O. Martin vstane in težkega srca zapusti s tovaršem serajil.

»Ali nam bode poveljnik ladije posodil še toliko vsoto?« vpraša o. Jožef, domov prišedši tovariša.

O. Martin zmaje z glavo in odvrne: »Zadovoljni bodimo, da nas hoče počakati do Benetek celó za vožnjo. In Efrajim, katerega sem vprašal še danes zjutraj, ne dá se, brez zanesljivega poročila vsaj ne.«

»Potem hvaljen Bog, ki je uslišal mojo molitev in mi dal priliko, da izpolnim svojo obljubo!« vsklikne o. Jožef. »Valter mora biti prost. Radi sv. vere je v takih stiskah, da je duša njegova v nevarnosti. Zavezali pa smo se, da v taki nevarnosti mi prevzamemo okove na svoje roke ter mesto njih vzamemo nase suženjski jarem. Oče, prosim vas, dovolite mi, radi ljubezni ujetega Kristusa, da izpolnim svojo obljubo.«

»Gospod blagoslovi žrtvo, katero mu tako velikosrčno ponujaš!« odvrne starček. »A najprej sem dolžan jaz ostati namesto sužnja in sem se že tudi trdno odločil, da se ponudim Abdulahu v zastavo, dokler ne prejme zahtevane vsote, dasi se ne bojim toliko za dečkovo dušo.«

»Oče! Saj ste vi že dostikrat mesto ubogega sužnja prejeli vezi, oj, privoščite tudi meni to srečo! Dvomim pa tudi, ali vas bode sprejel Abdulah pri vaši visoki starosti kot zastavo za dečka. Jaz pa sem mlad in krepak, in nadzornik utegne biti z menoj zadovoljen.«

»Prepustimo ljubemu Bogu, dragi brat. Ako je njegova sveta volja, da sprejme tebe v dar namesto mene, ne bodem ti stavil zaprek, da prejmeš to plačilo.« S temi besedami je končal prednik pogovor. Opravila sta skupno nato molitve in legla k počitku.

Pozno popoldne drugi dan — v ramazanu prej tudi za bogat bakšiš ni bil dovoljen vstop — napotila sta se meniha zopet v serajil. Spotoma obiščeta še enkrat zida Efrajima. Slučajno zadeneta ondi na odpadnika Ahmed-efendija, ki je bil zastavil pri zidu težko zlato verižico, sultanovo darilo, za mošnjo zlatov.

»Noči v ramazanu so drage«, pravi o. Martin v šali Ahmedu, ki je ravno spravljajal denar, ter ga prosi, naj nekoliko počaka ter ju potem spremi k Abdulahu. Tako je bil Ahmed priča naslednjega pogovora. Ko je poprosil o. Martin zida, naj mu posodi tisoč zlatov na menjico Valterjevega očeta, zjavkal je mošček ter pomenljivo povzdignil jedno ramo: »Ni mogoče, ne gre! Izguba! Grad požgan, posestvo razdejano; kar pa ima gospod na Dunaju, bo morda prav kmalu v turskih rokah. Ne gre torej, preljubi gospod!«

•Pomagali nam boste torej vsaj na mojo častno besedo, in tudi obresti naj le bodejo visoke, kaj ne?« prosil o. Martin.

Toda Efrajim je trdil: »Ne dvomim, prav nič ne dvomim, da imate dobro voljo povrniti glavnico in obresti. A če Turki podró Dunaj, kamor se podajo v kratkem, kakor sem pozvedel od velikega vezirja samega, če Turki podró Dunaj — in ga bodo, vse kaže, — če se Turkom to posreči, pravim, vašega človekoljubnega reda ne bo nikdo več podpiral. Okradel bi sebe in svoje dete, svojega Rubena, ako bi v teh okoliščinah brez zanesljivega porošstva dal onih tisoč zlatov.«

•Prav, Efrajim, ostanem pa jaz tukaj za zastavo!« popravi starček.

•Bog Abrahamov! Vi, oče Martin!« vsklikne jud.

•Kaj vendar počnem z vami?«

•Tovariši redovniki bi pač mene se odkupili?«

•Hm, tako star mož! Naposled mi še pred letom umrete, in kje imam potem poroka?«

•Vzemite torej mene v zastavo!« zakliče o. Jožef.

•Vas — Bog, pravični! Ti Nazarejci — kako so čudni ljudje, da se drug za drugega prodajajo!« kliče Efrajim, debelo gledaje. •Vas? Mladi ste in krepki. Hm, tukaj bi si že lažje upal. A le pod jednim pogojem: da vas imam pravico na javnem trgu prodati za sužnja tudi v Perzijo ali kamorkoli, ako ne dobim v enem letu onih tisoč zlatov nazaj, zraven obresti po deset od sto — tisoč in sto zlatov torej. Kakor gotovo sem Efrajim, slaba kupčija, slaba! Več ko 400 zlatov ne dobim za vas nikdar. A človeško srce imam in onih 700 zlatov že zastavim, naj bo, človeško srce imam! A pogodbo napravimo prvi dan po ramazanu pismeno pred kadijem (sodnikom) in navzoča priča Ahmed-efendi jo podpiše.«

•Prav Efrajim. Zadovoljni smo«, pravi o. Martin, •sedaj pa, Ahmed, prosim, spremiti naju serajil.«

Odpadnik je šel molče za redovnikoma po ulicah; prizor, katerega priča je ravno bil, ganil ga je globoko. Komaj se je zdržaval solz. •In verj, ki napolnjuje duše svojih spoznavalcev s tolikim pogumom, odrekel si se v svoji lahkomišljenosti in plašljivosti?« govoril je sam s seboj. •Še danes bom govoril z očetom Martinom, drugače mora biti, naj je tudi življenje moje v nevarnosti!«

Z Abdulahom so se hitro domenili. Levi bi drugo jutro naznanil sultanu Valterjevo smrt. Potem, kadar bi imel nadzornik svojih tisoč zlatov, spravili bi po noči dečka čez zid, na drugi strani bi ga pričakoval pa čoln. Vesela se napotita sedaj meniha k Valterju, da mu sporočita veselo novico.

Deček ni bil več v konjskem hlevu, kjer smo ga videli zadnjič. Bogat bakšiš je pregovoril starega Bajazita, da ga je sprejel v lastno sobo. Tudi boljša hrana in postrežba je mladega spoznavalca že dobro okrepila; na palico oprt je čakal že težko napovedana gosta.

•Oče Martin, oče Jožef! Ali vendar prideta? Glejta, kako dobro že hodim!« klical je menihoma nasproti.

•To je prav, dete moje«, pravi o. Martin. •Zakaj v kratkem boš že rabil nogi. Veseli se in zahvali ljubo Mater božjo. Z njeno pomočjo — «

•Ali prost sem! Vi ste me odkupili?« klical je Valter radosten ter poljubil o. Martinu roko. •Pa moja sestrice seveda tudi in ubogega Konrada? In tudi Janoša, ki je bil včeraj pri meni in zelo obžaloval svoj greh, morate odkupiti, — sicer ne morem biti prav vesel!«

•Kolikor smo mogli, dete«, odvrne starček. •Pa že zate smo dali toliko zlatov, da ti še povedati ne smem, in sedaj nimamo niti vinarja ne, in oče Jožef mora za zastavo tukaj ostati. Če pa pridem drugo leto sem, da odkupim o. Jožefa, posreči se mi gotovo, da odkupim sestrice in Konrada. Za Janoša pa, ki se je poturčil, ne morem nič storiti.«

Zalosten je bil Valter, in solze so mu zalile oči. •Jaz«, pravi, •da bi bil prost in se povrnil k staršem, sestro pa bi tukaj pustil? In se celó da bi morali radi mene oče Jožef tukaj biti? Ne, ne — tega ne morem. Tukaj ostanem ter počakam zvesto in stanovito še jedno leto ali tudi več, dokler zopet ne pridete in ne odkupite tudi Marijce in Konrada.«

•Ali denar zate je že pripravljen, in jaz sem se zavezal, da ostanem tu«, priganja oče Jožef.

•Pomagajte z denarjem Janosu, ki se bode izpreobrnil, ali kupite še drugih sužnjih kristijanov«, odvrne Valter.

•Tega ne smeva; saj je zate podpisal oče menjico«, pravi o. Martin.

•Naj bo, recite očetu, da nisem mogel zapustiti uboge sestrice in da je bil Janoš bolj potreben podpore, potem ne bodo hudi.«

•Pa je že vse dogovorjeno, in Abdulah je že naznanil sultanu, da si mrtev«, pravi o. Jožef.

•Ako je Abdulah lagal, naj sam gleda, pa si bode že pomagal.«

•Ali sultan te bode dal iz nova bičati, ali pa se umoriti!«

•Oj, potem bi prišel pa v nebesa! Oče Martin, oče Jožef, ne govorita več! Pomagajte z denarjem drugim! Brez sestre ne grem od tukaj.«

(Dalje sledi)

Iz popotne torbe.

Romarji v Loreto-Rim z Goriškim-Videnskim vlakom so se zdaj večidel vrnili na svoj dom. Bilo je tudi pri tem vlaku razun goriških tudi nekaj kranjskih Slovencev. Gotovo bi jih bilo več, ko bi se ne bili zanašali na vlak, kateri je bil napovedan 28. maja iz Trsta v Loreto, kateri pa zdaj ne bo šel, škoda! ker se z malimi stroški toliko lepega in imenitnega vidi. Opoldan 11. maja smo šli iz Gorice, 12. maja smo bili celi dan v Padovi, kjer so imeli preč. Videnski nadškof sv. mašo in pridigo na grobu sv. Antona. Zvečer smo se odpeljali in prišli v ponedeljek zjutraj v Loreto, kjer smo ostali dopoldne. Tukaj je bilo nas 200 duhovnov iz vseh krajev Evrope, da niso mogli vsi maševati. Ob 12. uri smo se odpeljali v Asisi na grob svetega Franciška in sv. Klare, obiskali

krasno baziliko Porcijunkula, kjer zdaj zboruje generalna kongregacija Franciskanskega reda, in v torek ob 8. uri smo se odpeljali proti Rimu. V Loreto se je peljalo veliko Slovencev, v Rim je nas šlo kakih 25. V kratkem času smo tam obiskali najimenitnejše cerkve (30) in kraje, videli sobice sv. Alojzija, Janeza Berhmannsa, Stanislaja K. in sv. Filipa Neri, katerega 300 letnico so Rimljani obhajali 26. maja z veliko slovesnostjo. Kar je sv. Anton Paduancem, to je Filip Neri Rimljanom. Kakor oni sv. Antona imenujejo ti sv. Filipa sploh le »il nostro santo.« Videli smo razne katakombe, cerkev sv. Klemenca in tukaj kapelico sv. Cirila in Metoda, slovanskih apostoljnov, kakor tudi katakombe pod to cerkvijo.

Imeli smo pa tudi izvrstnega,kušenega voditelja, g. monsig. dr. Alpija iz Gorice.

Kar se je razlagalo in pripovedovalo v italijanskem jeziku, je raztolmačil Slovec gosp. Tončič, vikar stolne cerkve v Gorici; tudi temu gospodu pristrčna zahvala.

Veliko srečo smo dosegli romarji v nedeljo 19. maja, ko smo bili pri maši sv. očeta Poljaki in Nemci iz Bavarske in Prusije. Bolj srečni kakor ti smo bili mi, ker se je nam malo trenutkov pred začetkom sv. maše naznanilo, da bo vsaki romar posebej smel poljubiti roko sv. očeta. Po končani drugi sv. maši, so šli sv. oče v stransko sobo in med tem časom smo se uvrstili. Kmalu pridejo sv. oče v našo sredo. Koliko imenitnih oseb je prosilo vstopnic, da bi smeli samo videti sv. očeta — pa niso bilo uslišani, vobno oblečeni laiki in slovenski romarji, kmetje in kmetice so imeli to izredno milost, poljubiti roko sv. očetu. Ni čudno! da se je marsikateri veselja zjokal in da so ga morali stran potegniti. Posebno milost sem imel jaz, ker so se sv. oče začeli pogovarjati z menoj o ljubljanskem potresu in kazali svoje veliko sočutje z nesrečno deželo. Poprašali so če je veliko škode. Ko sem jim odgovoril, da bi bila kmalu Ljubljana in okolica razvalina, so večkrat zaklicali: »Ubogo ljudstvo!« Vprašali so, če se potres ponavlja. Odgovoreč, da skoraj vsaki dan so majhni sunki, so zaklicali: »Usmiljenje o Gospod, usmiljenje!« Niso brez vzroka klicali usmiljenje, ker zvečer tistega dne ob 9. uri je bil hud potres v Florenci in v Rimu in ne brez škode!

Začuden so me drugi popraševali, kaj so sv. oče tako dolgo z menoj govorili, ker bilo je nas okoli 700 in vročina velika. Kakor ob vsaki priliki, tako so tudi tukaj sv. oče pokazali svoje ljubeznjivo in usmiljeno srce do trpečega ljudstva; Bog naj jih ohrani še mnogo let; so sicer na telesu slabi ali duh je silno močan.

Kaj bi še govoril o petju v Sikatinski kapeli? Ti silno močni basi, ti nežno tresoči visoki soprani, slavčkovim glasovom enaki, to je angeljako petje!

Neizbrisni mi ostanejo spomini s tega potovanja.

Matija Prijatelj.

Razne novice.

(Duhovniške spremembe v ljubljanski škofiji.) Premeščeni so naslednji gg. kapelani: Ivan Globelnik iz Trebelnega kot župni upravitelj na Polšnik, Alojzij Jaklitsch iz Starega Loga na Kočevskem kot župni upravitelj na Toplo Reber, Julij Čuk iz Dobropolj v Komendo, Martin Kerin iz Krskega v Šmarjeto, Fran Zvan iz Šmarjete na Bled, Josip Gruden z Bleda v Mošnje, Ivan Bezeljak iz Bohinjske Bistrice v Št. Janž, Josip Mencinger iz Št. Janža v Trebelno, Jakob Pokorn s Polšnika v Dobropolje. Nastavljena sta g. semeniška duhovnika: Francisek Finzgar kot kapelan v Bohinjski Bistrici, Fran Bleiweis kot katehet pri č. ursulinkah v Škofji Loki.

(V Slavini) smo obhajali tudi letos dne 16. maja vesel in hvaležen spomin rojaka in velikega dobrotnika tukajšnje fare, ranjcega g. Janeza Kalistra. Zjutraj je delil voditelj c. kr. okrajnega glavarstva postojinskega pl. g. Lašan Jan. Kalistrovo hišno ustanovo, od katere je prejel vsak hišni posestnik v Kočah po 18 gl. 66 kr., v Slavini po 12 gl. 23 kr. in v družih vaseh vse velike slavinske fare po 4 gl. 38 kr. Razdelilo se je dalje mej uboge do 520 gl. Ob 10 uri je bila sveta maša in potem navadna delitev premij živinorejcem za junce. Prignali so jih 24 in obdarovanih je bilo 10. Prejeli so: Jože Semec iz Slavine 30 gl., Franciska Dolgan iz Koč 15 gl. Po 7 gl. 50 kr. pa: Janez Gorup iz Zej, Matija Dekleva iz Petelin, Jak. Zele iz Rakitnika, Matija Margon iz Koč, Tomaž Fatur iz Selca, Jak. Vadnal iz Matenje vasi, Janez Čelihar iz Hrastje in Luka Zele iz Št. Petra.

(Na Brezjah) je pričeniš z binkoštno nedeljo vsako nedeljo in praznik sveta maša ob 1/2 11. dop., popol. pa litanije. — Lepa slovesnost dne 28. t. m., ko so prevz. knezškof obiskali Matere Božje cerkev na Brezjah in tam darovali sveto mašo in molili rožni venec in litanije je zelo ganila mnogoštevilne navzoče vernike.

(Iz Meravč.) Vsem prijateljem božjega pota na Limbarsko goro javimo, da cerkev sv. Valentina ni po potresu poškodovana in da se bodo pobožnosti pri shodih o binkoštih, v nedeljo pred sv. Janezom Krstnikom in na sv. Tilna dan navadno opravile. Poškodovane in vladno pregledane so župna cerkev in podružnice na Drtiji, na Vrhpolju in pri sv. Mohorju. Ako bota lepa zvonika pri farni cerkvi ostala, bo drugi ogled določil. Odločeno je že, da mora biti novo pročelje t. j. zidovje med zvonikoma, obok nad korom in ščipalnik, ki veže cerkev s korom. Ta škoda je cenjena na 2700 gl. Največ obokov se je podrla na Gorici in Tustanu. Občine so cenile škodo pri poslopjih okroglo 40.000 gl. Hud udarec za nebogato dolino.

(Velikomečna spoved v ljubljanskih župnijah.) Glede na izvanredne razmere, katere je povzročil potres, podaljšali so prevz.šeni gospod knezškof čas za letošnjo velikonočno spoved v ljubljanskih župnijah do konca sedanjega meseca junija. —

(Na Kurešček!) Delavci in delavke iz tobačne tovarne poromajo dne 9. t. m., ali če bo tedaj slabo vreme,

dné 16. t. m. na Kurešček, kamor ponesejo stari kip Matere božje, ki so ga na svoje troške jako lepo dali prenoviti. Sploh so že mnogo drugih stvari napravili za to romarsko cerkev. Zbirali se bodo ob pol petih pri dolenjski mitnici. Romanje se obeta zelo mnogobrojno. Bog živi vrle delavce!

(Krstna imena v Avstriji.) Po zadnjem ljudskem štetju je v Avstriji: 1,834.000 Francetov, 1,384.000 Janezov, 1,085.000 Jozefov, 584.000 Leopoldov, 448.000 Vclavov. Izmed žensk je največ Anic 1,780.090, 1,652.000 Marij in 1,260.000 Elizabet.

(Iz Goričice) se nam poroča: Krasno cerkveno slovesnost smo obhajali v nedeljo 26. maja na Goričici. Vršil se je namreč blagoslov velikega altara in križevga pots. Iz Ljubljane prišel je to slovesnost poslati mil. stolni prošt dr. Klofutar, ki je vodil spreved s podobami križevga pots, blagoslovil veliki altar in opravil slovesno sv. mašo. Križev pot je blagoslovil gvardijan kamniški P. Teodorik ter je imel slovesnosti zelo primeren govor. Na koncu so zapeli Te Deum v zahvalo, da je mili Bog ob potresu obvaroval cerkev Matere božje na Goričici hujše nesreče. Vsa slovesnost se je vršila ob lepem vremenu in v najlepšem redu. Krasen je bil vzlasti spreved od cerkve skozi Domžale in nazaj. Pri slovesnosti ste se odlikovali domžalska godba in gasilno društvo, ki ste k slovesnosti mnogo pripomogli. Kamenit altar je zelo lepo in cerkvi prikladno izdelal kamnosek g. Feliks Toman iz Ljubljane. Cerkev v Goričici je sedaj izredno lepa hiša božja, ki spričuje neumorno skrb ondotnega duh. pastirja g. Jak. Strupija in za vse dobro vnetih, radodarnih sosesčkanov. Hvala zato vsem, ki so temu pripomogli, posebno pa g. Strupiju, ki je videl ta dan obilno povrnjen svoj trud, g. županu in stotniku gasilcev Janetiču za vzdrževanje vzornega reda, mladeničem in dekletom, ki so napravili križev pot. Bog vsem stotero plačuj ter jih obrani v oni lepi ljubezni, ki sedaj vlada mej njimi.

(Iz Trnovega.) Zanimal bode gotovo naše prijatelje in nasprotnike konec izid občinskih volitev v Trnovem na Notranjskem, ki so se dovršile že 29. aprila t. l. Po številu in značaju izvoljenih mož pojasnilo se bo najbolje razmerje te dobro že znane občine. V občinski odbor so bili odbrani: Franc Benigar iz Trnovega, Alojzij Rudolf iz Trnovega, Ivan Benigar iz Trnovega, Josip Valenčič iz Postenjske, Josip Batista iz Vel. Bukovice, Franc Dekleva iz Male Bukovice, Josip Vičič iz Zarečice, Josip Cetin iz Harij, Anton Kocijančič iz Tominj, Anton Rolih iz Zarečja, Josip Zidar iz Topolca, Anton Kurent iz Mrečja, Ivan Vičič iz Podstenj — vsi vrli možje, odločni, goreči za blagor ubogega ljudstva. Nasprotni pristasi priborili so si pet mož, in ti so: Franc Mikuletič iz Dobropolja, Ivan Urbančič iz Trnovega, Aleksander Špelar iz Kosez, Anton Urbančič in Anton Kranjc, oba iz Trnovega. Brez barve je Janez Tomazič iz Brdec. Najstarejši občinski odbornik je sedaj g. Ivan Benigar iz Trnovega hišna št. 51, kateremu po § 34. občinskega volilnega reda pripada pravica, sklicati nove odbornike in vodstvo županske in starešinske volitve. — Prošnjo pa vlagamo tem potom na visoko deželno vlado v Ljubljani, da blagovoli skoraj rešiti znano nam neplodno

pritožbo nekaterih, ki se od znanega starega županstva ločijo tako težko. Čudimo se jim ne. Opomnimo pa, da poteka že mesec dni po dovršenih občinskih volitvah. — Politično pustolovstvo prepustimo drugim, nam pošteno delovanje v prid gospodarstva in socialnega reda pa sreč. Bog in njegov blagoslov!

(Iz Trtiča.) 28. majnika: Danes se se tu vršila volitev v občinski odbor, o katere pripravi je bilo dovolj slabega slišati. Izid je tak, kakoršnega je vsak pričakoval, ki vé, kako samovoljno so se sestavili volilni imeniki. — Ljudska stranka je sijajno zmagala v tretjem razredu, v katerem so izvoljeni vrli tržanigospodje Stas Polak, Anton Jeglič, Andrej Rozman in Karol Reuch. V drugem razredu se je pripustilo k volitvi samo sedem volilcev in tu je naša stanka propadla za jeden glas. Ako bi bil ta razred pravilno sestavljen, tedaj bi tudi tu bila zmaga naša. V prvem razredu se pristasi naše stranke niso udeležili volitve in sicer uradniki zato ne, ker se še ni popravila krivica, ki se je zgodila s premesčenjem jednega uradnika uprav vsled prejšnjih občinskih volitev. Takó so torej prvaki sami zmagali. Volitev se je sicer objektivno vodila, a obstati ne more, ker jo bodo o pobijali z vsemi zakonitimi pripomočki.

(Čuden mestni zastop.) Poroča se nam od Kolpe, da liberalni mestni zastop v Črnomlju katoliško-političnemu društvu, ki bode binkoštni ponedeljek imelo v tem mestu shod, ne dovoli naprošenega prostora. Prosil je oziroma za prostor nad živinskim trgom in podpredsednik društvu g. župnik radoviški, rodóm Črnomeljec, je osebno prosil g. župana, da se prepusti shodu omenjeni prostor ali oni pred gradom. Za zdaj le povemo slovenskemu svetu žalostno dejstvo, da je črnomeljski mestni zastop za binkoštni ponedeljek prostor odrekel. Shod se je vršil. Mestnemu zastopu že danes izrekamo zahvalo — pa ne zadnjo.

(Slaba varuhinja otrok.) Nek nemški list poroča sledeči dogodek: Žena nekega trgovca v Klemenici je pustila svoje 17 tednov staro dele v varstvo sedemdesetletni ženi. Ko pride mali domov, zapazi nekaj krvavih sledij na perilu sinkove postelje. Mati preišče dele in kaj zapazi! Detetu manjka več ko polovica jezika. Staro ženo, ki je bila pri detetu primeje in ona pravi: »Otrok imel je v ustih kavčuk, in v strahu, da bi ga dele ne požrlo, vzela sem naglo škarje; po nesreči sem pa mesto tega odstrigla jezik. Ne morem temu kaj, ne vidim dobro.« Otrok ostane težko pri življenju, ženo so pa zaprli, ker se ne ve, ali je to storila iz hudobije, ali vsled nerodnosti. —

(12.000 gld. je našel) na budapeštanskem zapadnem kolodvoru neki sluga, ko je pometal vagone, ter jih takoj oddal svojemu predstojniku, da jih shrani. Kmalu potem se pripelje na kolodvor gospod, ki povprašuje, je-li kdo našel 12.000 gld. shranjenih v kuvertu, katerega je po ne previdnosti izgubil izstopivši iz voza. Ko je s svojimi papirji dokazal, da je pravi, izročilo se mu je 12 tisočakov, pravični sluga pa je dobil jeden stotak kot najdenino.

(Lesni črv.) V gozde med Lasičami in Ribnico se je v nenavadnej množini naselil »črv«, ki podira jelovje bodisi mlado ali staro. Najprej so rekognoscirali gozde

različni mešetarji, za njimi so prinesli kupei denarja, v gostilni se je naredila in zalila kupčija, sedaj pa so prišli tesači z žago in sekiro. Plenkača poje našim gozdom smrtno pesem. Gozd nam daje denar in zaslužek, brez gozda smo reveži. Les ima sedaj res visoko ceno, in marsikateri gospodar se polakomni denarja, ker ne pomisli, da ima denar polzek rep, da pojde za lesom skoraj tudi denar. Čudno pa je, da smejo nekateri (tudi če jim ni treba) posekati vse, med tem ko nekateri revnejši, ki bi si radi plačali dolgove, smejo prodati le nad 30 cm. debeline. — To vse skupaj je tudi kosček socijalnega vprašanja.

(Birmancev v Ljubljani) je bilo letos v nedeljo dopoldne 980, popoldne 647; v ponedeljek 147. Skupaj 1774.

(Album: Ljubljana po potresu), v spomin na Velikonočno nedeljo, dne 14. aprila ob 11. uri 18 minut zvečer, je ravno kar izšel v pravilni obliki z 14 lepimi slikami. Cenu je prav nizka, velja namreč jeden komad le 25 kr., 100 komadov pa 20 gld. Ker je čisti dobiček namenjen podpore potrebnim obrtnikom, je želeli, da si ga mnogi naših čitateljev oskrbijo, pa tudi zanesljivi razprodajalci naj se oglasijo z naročili naravnost pri Katoliški Tiskarni ali Bukvarni.

(Volilna preosnova.) Binkoštni ponedeljek so bili objavljeni napovedani načrti v skrivnostno temo zakritega volilnega pododseka. Glavna načela, v katerih se je zjedini odsek, so nastopna: Delavcem je dati volilno pravico, jednako pa tudi onim manjšim davkoplačevalcem, ki so bili dosedaj izključeni od volilne pravice, in sicer oboji volijo vsaki za - se, ker bi sicer delavci ne prišli do svojih poslancev. Izdelani načrt nosi na sebi čitna znamenja dogovora s katerim se nekako zravnavajo načelna nasprotja raznih strank. — Ta volilni načrt ustanavlja dve novi volilni kuriji in sicer za najmanjše davkoplačevalce v mestih in na deželi in za delavce. Prva je pododdelek obstoječe kurije za mesto in deželo, druga je nova samostojna peta kurija. Število poslancev se pomnoži od 353 na 400 poslancev. Od novih 47 poslancev jih volijo manjši davkoplačevalci 34, volilna kurija za delavce pa dobi 13 poslancev. Odločevalno za določitev števila novih mandatov je bilo stališče, da naj se oblika interesnega zastopstva ohrani ne le v zunanji obliki, marveč tudi v bistvu, da se namreč varuje politična veljava dosedaj opravičenih volilcev. V skupino manjših davkoplačevalcev spadajo oni, ki plačujejo vsaj jedno leto manj nego 5 gld. direktnega davka; izmed teh pride na 35.000 po jeden poslanec, ker znaša število vseh volilcev 1.202.844. — Volilci delavske skupine so večinoma industrijski, obrtni, pomožni delavci, rudarji, ki so vsaj dve leti pri kaki bolniški blagajni ter so ob razpisu volitev v volilnih okrajih zavarovani pri blagajni in imajo delo. Blagajniški udje, ki plačujejo več nego 1 gld. direktnega davka, ne volijo v skupini delavcev, ampak v skupini malih davkoplačevalcev za mesta in trge. Po uradnih računih je kakih 600.000 delavcev vpisanih pri blagajnicah, ki pridejo tem potem do volilne pravice. Tem se je določilo 13 mandatov, ki bodo po razmerju števila delavcev razdeljeni po posameznih kronovinah. Skupina delavcev voli indirektno. — Tako slove

uradno poročilo o sklepih volilnega pododseka glede volilne preosnove. Iznenadili pač ti objavljeni sklepi niso nikogar, kajti bilo je že večinoma popolno znano, okoli katerih točk se sučejo vse razprave v volilnem pododseku. Odstop barona Dipaulija iz odseka je bil za delovanje značilen. Od onega dne ni bilo ničesar več ugodnega pričakovati. Objavljeni volilni načrt, kakor poročilo samo pravi, nosi na sebi znamenje dogovora in sicer strank, ki so si načelno nasprotne. Zaradi tega je tudi stvar, ki se je porodila v takih nezdravih razmerah, nezdrav in za življenje nesposoben. Skoro gotovo je, da mu bodo kmalu v državnem zboru izkopali grob, ob katerem bo k večjemu kak koalicijski koristilovec potočil kaj solza, prijatelji ljudstva pa ne bodo žalovali, ker vedo, da treba poprej spremeniti sedaj vladajoči židovsko-liberalni sistem, šele potem je mogoče misliti na pametno in zdravo volilno preosnovo.

(Potres.) Deželna vlada je posameznim po potresu oškodovanim okrajem izročila določene svote denarja, s katerim bodo oblastva pomagala najpotrebnejšim in najhujje prizadetim popravljati oziroma zidati porušena poslopja. Vlada je v ta namen izročila za kamniški okraj za sedaj 35.000 gld., za ljubljansko okolico 30.000 gld. in za kranjski okraj 12.000 gld. Hvalevredno je, da vlada hiti s podporo, ki je nujno potrebna. Vsakdo in tudi vlada sama vé, da je le majhen dar v primeri z ogromno škodo, zato je želeli, da se vse delo vredi pravočasno, da bodo poškodovani mogli vsaj pred zimo popraviti svoja poslopja.

(Iz Radovice) binkoštno nedeljo. Potres smo čutili zvečer ob 7 uri 15 min., ob 1/2 10. in 2 minuti kasneje. Poslednji sunek je bil najhujši, župnišče se je streslo, tudi postelj pred menoj se je zazibala. Smer je bila ista od severoizhoda proti jugu. Jedna dobra stran pri letošnjih potresih je za nas ta, da smo bili dozdaj obvarovani vsake nesreče. Druga je pa, ker po ljudskem mnenju potres pomenja dobro letino. Bog jo daj, saj smo je krvavo potrebni.

(Shod sloven. katol. delavskega društva v Štopanji vasi) se je v ponedeljek zelo lepo obnesel. Vdeležencev je bilo veliko. Govorili so predsednik Trtnik, Gostinčar, Bahar, kanonik Sušnik. ki je v izvrstnem govoru pojasnil laži zadnjega „Delavca“ v Galileu in dr. Debevce. Posebno lepo je bilo, ko je Tirolec dr. Žiga Waitz pozdravil shod. Ta krščansko-socijalni prvoboritelj v nemških Tirolah in urednik „Brixner Chronike“ je prihitel samo zato semkaj, da si osebno ogleda nesrečo, ki je zadela naše mesto in okolico. Poleg Ljubljane je obiskal tudi Vodice. Vplival bo doma z besedo in pismom, da se udeležijo tudi blagi Tirolci dela krščanske ljubezni v pomoč našim prizadetim krajem. Ni čuda, da so sborovalci z največjo navdušenostjo pozdravljali došlega gosta, ki je, primerjajoč Slovence s Tirolci, želel Ljubljani in celi naši deželi, da bi se čim najpreje zacelila grozna rana. — Z „Živio“ klici cesarju in papežu se je zaključil prijazni shod.

(Previden ženin.) »Dragi prijatelj, ti imaš pa s svojo nevesto le prevelike stroške. Mesto dijamantov bi jej lahko dajal bombone in sveže cvetlice.« — »To bi bilo le predrago! Kajti bombone bi nevesta pojedla, cvetlice bi se posušile, — dijamante bom pa po poroki zopet zastavil.«

Tržne cene v Ljubljani

dné 1. junija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	7 50	Špeh posejon, kgr.	64
Roh.	6 30	Sarovo maslo.	80
Ječmen.	6 40	Jajce, jedno.	2
Oves.	7 20	Mleko, liter.	10
Ajda.	6 80	Goveje meso, kgr.	64
Praso.	7	Teleče.	64
Koruz.	8	Svinjko.	66
Krompir.	2 50	Kostrunovo.	40
Leča, khl.	11	Pikanez.	40
Grah.	10	Galeb.	20
Fikol.	11	Seno, 100 kgr.	1 78
Maalo, kgr.	90	Slama.	1 60
Maat.	68	Drva urda, 4 kub. metr.	5
Špeh svok.	56	„ meška.	5

Loterijske srečke.

Dunaj, 1. junija:	31.	17.	35.	1.	75.
Gradec, 1. junija:	19.	73.	8.	18.	42.
Lince, 25. maja:	6.	67.	33.	66.	54.
Trst, 25. maja:	81.	75.	63.	24.	5

Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dné 20. junija 1895 zvečer.

ALBUM: Ljubljana po potresu. V spomin na Velikonočno nedeljo, 14. aprila 1895.

Z 14 ličnimi podobami.

Cena 25 kr., 100 kom. 20 gld.

Dobiva se v Katoliški Tiskarni in Bukvarni, pri H. Ničmanu na Starem trgu.

Anton Košir

žermonar

v Ljubljani

prav bljudno naznanja, da se je preselil

v poslepje „pri južnem kolodvoru“ št. 39

(Hotel Südbahnhof) v Kolodvorski ulici

ter priporoča svoje lepo zalogo žermonov za stroje, pa tudi vezanje in šivanje istih.

Zaloga vsakovrstnih kevcgov in torbic. 255 2-1

3 zlate
15 srebrnih
kolajz.
12 žastnih in
priznanih
diplom.

249 8-1

Franc Iv. Kwizda.

Kwizdov

restitutcijski fluid

c. in kr. priv. označevalna voda za konje.

Cena 1 steklenice 1 gld. 40 kr. a. v.

Rabi se vže nad 30 let v dvernih blevih; v vojaških in zasebnih blevih z izrednim učinkom v krepcanje pred in po dlje trajajočem naporu, pri izvijnjenju udov, obrneceti kit itd., in usposablja konja za urno tekanje.

Paziti je na
varstvo, znamko in
zadržati se
Kwizdov
restitutcijski
fluid.

Glavna zaloga
Okrožna lekarna
v Kerneburgu pri Dunaji.

330 20-1 I.

Varšivena
znanka

Kr. rumunski dvorni
zaloznik.

Dobiva se v vsaki
lekarni
in
drogerijah
avstro-germanske
delele.

Kmetovalcem kateri se hočejo pouditi o marsičem, kar koristi njihovemu uspešnemu gospodarstvu, priporočamo knjižico

Kmetom v pomoč.

Narodno-gospodarska razprava.

Spisal Iv. Belec, župnik.

Cena 20 kr., po pošti 23 kr. Dobiva se v „Katoliški Tiskarni“ v Ljubljani.

6 Alojzij Vodnik, 228

kamenski mojster Ljubljana

Kolodvorske ulice 39 in 34

priporoča največje zalogo na Kranjskem: Grobne spomenike od gld. 10 naprej, strojarake ploče od gld. 20 naprej, ploče za pohišstvo iz raznih mramorjev, mramor, mazaik za tla po cerkvah, va-
zah in lepe šmirglcement-ploče od gld. 2 m² naprej.

Največji izbor

Na prodaj ima

dvajset panjev dobrih bučel

ANDREJ BURGER

1 254

v Postojni št. 10.

Prevzete strojarije v Kranju.

Uljudno naznanjam sl. obhinstvu, da sem prevzel

strojarijo v Kranju

Savsko predmestje št. 33. (preje Janez Pallak)

ter se tople priporočam v obilni ebisk in številno naročanje osobito gr. čevljarjem, kmetovalcem, kateri izajo blago za strojenje. Potrudil se bom postreči z dobrim blagom in zanesljivim delom.

Velepospovanjem

Janez Zupan,

2-1 253

strojarski mojster.

Najboljša, izredno okusna je

župnika Kneipp-a sladna kava

OCHRAMNÁ-ZNÁMKA

v rudečih štirilgatih zavitkih s sliko župnika Kneippa.

Oelzova kava

v rudečih okroglih zavitkih. 24-11

Vaaka posebej porabljen ali pomešani namerabata popolnem navadno zrnatu kavo.

Dobivata se v vsaki bolji prodajalnici.

Kjer ni zaloga, pošlje jo izdelovatelj (Oelz v Bregencu) po pošti v zavojih po

4¹/₂ kilograma za gld 2 10.

639 24-24

CENIK vin vipavske in istrske vinarske zadruge.

V skladišču v Šiški št. 9 nad 56 litrov: V pivnici (na drobno) na Bregu št. 1:

223 (24-6)	hektoliter	liter
Vipavsko belo I.	po gld. 24- do 25-	—36
II.	28- " 23 50	—36 do —40
Vipavski Rulandec, desert	37-	—52
" Rizling	30-	—48
" Sipa	37-	—52
" Burgundec	—	—
Istrski teran, stari	16-	—70
" novi	18-	—32
Istrsko belo	19-	—32
Istrski Refoškati	35-	—50
" Refoško 100 but.	90-	120

Zadrugi razpošiljati vzorce in vina direktne.

P O V E S T I

VII. zvezek:

Andrej Kalan

izšel je ravnokar ter se dobiva komad 20 kr., po pošti 23 kr. v Katoliški Bukvarni in Tiskarni v Ljublani.
— Tudi III. in IV. zvezek sta še v zalogi.

Posestvo na prodaj

v Očanjevku pri Kranju 236 3

obstoječe iz hiše št. 26 v Očanjevku, 9 njiv, 4 travnikov in 7 gozdov. Proda se skupno ali na drobno. Natančna pojasnila daje pooblaščenec Rudolf Kokal v Kranju.

Kovačnica

z stanovanjem na jako pripravnem kraju v št. Jurju pri Kranju odda se takoj pod ugodnimi pogoji v najem kovaču, kateri ima svoje kovaško orodje.

Natančneje se izve pri **ANTONU SKOKU** v Kostanjevici na Dolenjskem. 247 2-2

Delavnica kleparskih, ključarskih,

ANTON BELEC

Št. Vid nad Ljubljano

izdeluje ter ima v zalogi

cerkvene svetilnice ali stalnice

220 7 dve po 194 5-3
iz kositarja 12, 15, 18, 20 gld., iz medenine 22, 24, 26, 32 gld., iz topaka 40, 50 gld.,

obhajilne svetilnice

iz kositarja po 2 gld., iz medenine po 5, 8, 10 gld.

pušice z zvončki

za pobiranje miloščine, iz kositarja po 1-50 gld. iz medenine 5 gld.

štedilna železna ognjišča

vsa železna in tudi razna za valdati.

!!Pokrivanje zvonikov!!

Barvanje zvonikov

— napojevanje strošnih žlebov in strelavodov. —

Razna železna ograje, vrata, omrežja za pokopališča itd.

Herbabny-jev podfosfornasto-kisli

apneno-železni sirup

Ta že 25 let s največjim uspehom rabljeni, od mnogih zdravnikov najbolje priznani in priporočeni pravi sirup rastlinskega silex, upokojuje kašelj, pomanjšuje pót, daje sniž do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahke si privajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, rastlinske fosforne-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kosti. Cena steklenice Herbabnyjevega apneno-železnega sirupa je 1 gld. 25 kr., po pošti 30 kr. več za zavijanje. (Polovičnih steklenic ni.) 196 20-12

Svarilo! Svarimo pred po-

napredbami, ki se pojavljajo pod enakimi ali podobnimi imi, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različne od našega originalnega 25 let obstoječega podfosfornasto-kislega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj te sicer vselej izrečno Herbabny-jev apneno-železni sirup. Paxi naj se tudi na to, da je kraven stoječa oblastveno protokolirana varstvena znamka na vsaki steklenici in posimo, ne dajte se zapeljati niti z nižjo ceno, niti s drugimi prevezami, da bi kupili kake ponaredbe! 627 30-20

Osebnja razpošiljalnica za provinco: na Dunaju, le-karna, kur Barmhernigkelt: Neubau, Kaiserstrasse 75. Prodajajo ga gg.: lekarnišarji: V Ljubljani J. Svoboda, G. Piccoli, Ubald pl. Trnkóczy, W. Mayr; dalje ga prodajajo v Celju: J. Kupferschmid, Baumbachovi dediči; na Reki: J. Gmelner, G. Prodani, A. Schindler, A. Mizsam, lekarnišar. F. Prodani, M. Mizsam, drog.; v Bressavi: A. Rappert; na Sovodjem (Gmünd): E. Müller; v Celovcu: P. Hauser, P. Birnbacher, J. Kommetter, A. Egger; v Novemestu: A. pl. Sladovics; v Št. Vidu: A. Reichel; na Trbiku: A. Siegl; v Trstu: E. Zanetti, A. Suttina, B. Biasoletto, J. Seravalle, E. v. Loutenberg, P. Prendini, M. Ravasini; v Beljaku: F. Scholz, dr. E. Kumpf; v Ormožlj: J. Blazek; v Velikovu: J. Jobet; v Wolfsebergu: J. Hath.

Tak-le je izvirni zavoj pristne

Kathreiner-jeve kave.

1/2 kile 25 kr.
Je povsod na prodaj

toda

Pozor!

Varujte se ponarejenega blaga,
ki ga nekateri iz sebičnih namenov
ponujajo ali **odprto**, ali pa v dobro
ponarejenih podobnih zavojčkih.

205 3-3

Dobiva se najceneje v podpisani lekarni, ako se naroča
po pošti.

TRADEMARK

SCHUTZMARKE

Najboljše kakovosti, blago-
dejen oživiljajoč, krepičen in zlasti
sredstvo za vzbujanje teka je

Marijaceljski liker

1 stekl. 20 kr., 6 stekl. 1 gld.
3 ducate steklenic 4 gld. 80 kr.

Nadalje za želodec:

Kapljice za želodec. — Steklenica 20 kr., 6 steklenic
1 gld., 3 ducate 4 gld. 80 kr.

Odvajalne ali čistilne kroglice čistijo želodec pri za-
bujanju, skaznem želodcu. — Skatulja 21 kr., jeden zavojček
6 skatuljami velja 1 gld. 5 kr.

Za prsa:

Zeliščni sok ali prani sirop za odraščene in otroke;
raztvarja sliz in lajša bolečine, n. pr. pri kašlju. — Stekle-
nica 36 kr., 6 steklenic 2 gld. 50 kr.

Za trganje:

Protinski ovet (Gichtgeist) lajša in preganja bolečine v
križu, nogah in rokah. — Steklenica 50 kr., 6 steklenic
2 gld. 25 kr.

Vsa ta našeta in vsa druga zdravilna sredstva se
dobivajo v

lekarni

Ubalda pl. Trnkóczy-ja

v Ljubljani kraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

252 1

**Vsi stroji za kmetijstvo,
vinarstvo in moštarstvo!**

IG. HELLER, Dunaj,

2/2 Praterstrasse 49.

225 4

Posestvo (žaga s kmetijo)

na dobri vodi, vedno polno dela, pa tudi za kupčijo z lesom ugodno
ležišče, ker blizu železnice, v najboljšem stanju — z veliko njivo, hko
in gospodarskim poslopjem je na prodaj. 2-2 245

Več povi **A. Kalis**, posredovalec za kupčijo s posesti v Ljub-
ljani, **Prešernov trg**.

243 **Zadnja cena.** 2-2

R. Miklauc

v Ljubljani, Špitalske ulice 5

priporočam svojo zalogo gvančnega
blaga. Imenujem posebno: stof in čaj, a
moške obleke, kakor tudi lepe vol-
nate blago in lepi kamrik za žen-
ska oblačila. Tudi imam najnovejšo
šifane in volnate rute in posebne
močno belo in ružave kotonine iz
prve tovarne, kakor sploh vse v to
307 vrsto spadajoče blago. 10-4

Zadnja cena.

Trtne škropilnice

jako trpežne ter na dva načina narejene, stane ena iz me-
denine (mesinga) v obliki škarji 6 gld., druga tudi iz
medenine ter v obliki krogle stane 5 gld.

Izdelujem pa tudi druge različne priprave n. pr.

kletarske kadilnice, filtre za vino
čistiti itd. itd.

K obilni naročbi se najljubneje priporočam

Anton Kajtna,

4-2 246

klepav v Radešah pri Žid. Mostu.

Škropilnice se pa tudi dobijo pri

Av gustu Kajtna-tu v Litiji.